

af Paragraphen omhandle de kongelige og de borgerlige Raadmænd. Det er nu vistnok en rigtig Taale, der ligger til Grund herfor, at det er overladt til Communalbestyrelserne selv, hvorvidt de ville beholde de borgerlige Raadmænd eller ikke; men det forekommer mig, at paa den Maade, som det her er stillet op, komme disse Raadmænd til, saa at sige, at svæve i Luften. Der staaer nemlig, at de skulle deeltage i Udførelsen af Magistratsforretningerne „paa den hidtil foreskrevne Maade“. Saavidt mig bekjendt, findes der ikke nogen Forskrift om de borgerlige Raadmænds Forretninger; jeg kjender ikke Andet end et Rescript af 1838 til Communalbestyrelsen i Roskilde, men det omhandler kun, hvad de borgerlige Raadmænd ikke skulle deeltage i, og siger derimod Intet om, hvilke Forretninger de da skulle have. Jeg troer, at det vilde være heldigt, dersom det forblev ganske saaledes som hidtil, idet de have været betragtede ligesom andre Medlemmer af Communalbestyrelsen og have havt Sæde og Stemme i dens Forhandlinger. Det bliver da overladt til hver Kjøbstads Communalbestyrelse, hvorvidt den vil beholde dem eller ei; men det forekommer mig, at det ikke gaaer an paa eengang at tilbele de Mænd, der engang ere valgte til Raadmænd, og hvis Valg er stadfæstet af Hans Majestæt Kongen, en anden Virkefreds end den, hvortil de ere valgte. — I § 2 staaer der i den anden Sætning: „Der stemmes baade ved Prøve og Modprøve, og ethvert Afstemningspunkt, som ikke faaer over Halvdelen af de afgivne Stemmer for sig, er forkastet“. Det forekommer mig, at denne Bestemmelse om Prøve og Modprøve ikke hører hjemme i en Lov, men i et Regulativ; der kunne saadanne mindre Bestemmelser passe. Men den sidste Passus deraf, ethvert Afstemningspunkt, der ikke faaer over Halvdelen af de afgivne Stemmer for sig, er forkastet, mener jeg i ethvert Fald ikke kan staae saaledes; thi Communalbestyrelsen maa dog sættes istand til paa en eller anden Maade at fatte en Beslutning. Sæt, at det dreier sig t. Ex. om Oprettelsen af en ny Skole. Den skal oprettes, og man er kun uenig om, paa hvilket Sted den skal ligge, om der skal leies eller kjøbes. Der maa dog

for saadanne Tilfælde være en Bestemmelse om Maaden, hvorpaa en Afgjørelse kan finde Sted, naar det maatte træffe, at Stemmerne stode lige. Jeg vilde finde det særdeles naturligt, at den afgjørende Stemme, som det sædvanlig er Skik og Brug i det Slags Forsamlinger, laa hos Formanden; jeg troer, at det meget sjældent vil faae Anvendelse, men, da saadanne Tilfælde kunne indtræffe, maa der dog være en Maade, hvorpaa de kunne finde deres Afgjørelse. — Dernæst mangler der en Bestemmelse om, hvor Mange der skal til for at gjøre Mødet fuldtaligt; det findes der ingen Bestemmelse om i Loven, og jeg troer, at en saadan vilde være meget vigtigere end Bestemmelsen om Afstemning ved Prøve og Modprøve. — I den næste Passus af § 2 staaer der: „Finder Borgmesteren, at en tagen Beslutning overskrider den Byraadet tilkommende Myndighed osv., kan han ved sin Erklæring til Forhandlingsprotocollen midlertidig sætte Beslutningen ud af Kraft“. Men saa hedder det senere, nemlig i den sidste Passus i § 24: „Formener Ministeren, at Byraadets Medlemmer, alle eller nogle, herved eller iøvrigt ved ulovlige Beslutninger have paaført Communen Skade, som de burde være pligtige at erstatte, kan Indenrigsministeren ligeledes forfølge Sagen for Domstolene.“ Nu forekommer det mig, at naar Staten saaledes fører Tilsyn med Communalbestyrelsen gennem en af Staten valgt Tilsynsmand, Borgmesteren, som endog kan sætte Communalbestyrelsens Beslutning ud af Kraft, saa maa, naar Borgmesteren har givet sin Consens til en Beslutning, som Communalbestyrelsen har taget, Communalbestyrelsens borgerlige Medlemmer derefter være angerløse i saa Henseende og kunne vistnok neppe tiltales for en saadan Beslutning ved Domstolene; thi hvad Betydning har da Borgmesterens Beto eller hans Consens, naar Communalbestyrelsens Medlemmer uden Hensyn dertil kunne tiltales ved Domstolene? — I § 3 bestemmes, at Tallet af de valgte Medlemmer altid skal være ulige, nemlig 5 som det ringeste og 25 som det største Antal. Jeg vil blot herved gjøre den lille Bemærkning, at, naar her er sagt, at Tallet skal være ulige, da bliver dog ikke det virkelige